

BRANDT & SIGSTEN PEDERSEN
STATSAUTORISERET REVISIONSPARTNERSELSKAB

Sildekvoter

L 229

Afskrivningslovens § 40 B

7700 THISTED
Thyparken 10
Telefon 97 91 11 11
Telefax 97 91 05 71

Foretræde for

Folketingets Skatteudvalg

Den 23. november 2005

7730 HANSTHOLM
Bytorvet 34
Telefon 97 96 10 55
Telefax 97 96 25 43

7760 HURUP
Møllevangen 17
Telefon 97 95 18 22
Telefax 97 95 26 80

7900 NYKØBING MORS
Limfjordsvej 42
Telefon 97 72 32 44
Telefax 97 72 33 12

9690 FJERRITSLEV
Borups Allé 3
Telefon 96 50 02 00
Telefax 96 50 02 09

Mågevej 13
Telefon 96 50 02 50
Telefax 96 50 02 51

6000 KOLDING
Banegårdspladsen 6. 1.
Telefon 76 34 40 00
Telefax 76 34 40 01

Præsentation

De fremmødte:

Tax manager, Camilla Larsen, Revitax A/S
Frederiksgade 1, 1265 København K, tlf. 33778109 cal@revitax.com

Kontorchef Ole Lundberg Larsen, Danmarks Fiskeriforening
Nordensvej 3, Taulov, 7000 Fredericia

Fiskeskipper Per Vendelbo, T 63 "Tina Vendelbo"
Harebakkevej 6, Lildstrand, 7741 Frøstrup

Fiskeskipper Jens Erik Jensen, T 325 "Kirsten Henrik"
Gyvelvænget 287, 7730 Hanstholm

Statsaut. revisor Finn Brogaard
Bytorvet 34, 7730 Hanstholm Tlf. 97 96 10 55, fb@bsp.dk

Afbud:

Fiskeskipper Jørgen Løgsted, T 75 "Jonna Pia"
Floravænget 66, 7730 Hanstholm

Lovgivning i strid med grundlovens § 41

L 229 blev hastet igennem umiddelbart før sommerferien 2004: Lovforslaget blev fremsat den 14. april 2004. 1. behandling af L 229 finder sted den 22. april 2004 **uden sildekvoter**, jfr. særskilt bilag. Lovforslaget undergår således ikke 3 behandlinger i Folketinget.

Lovgivning med tilbagevirkende kraft

Det er ikke set i nyere tid (mere end 20 år), at skatteyder er blevet ramt af lovgivning med tilbagevirkende kraft. I dag er der 3 fiskeskippere tilstede, som er blevet ramt af ny lovgivning gældende fra 1.1. 2003.

Manglende branchehøring hos Danmarks Fiskeriforening

Kontorchef Ole Lundberg Larsen i Danmarks Fiskeriforening kan bekræfte, at der ikke fandt nogen branchehøring sted forud for endelig vedtagelse af L 229.

Denne usædvanlige procedure for lovgivningsarbejde er blevet påtalt.

Danmarks Fiskeriforening har i brev af 8. september 2004 til Skatteministeriets Peter Bak anført, at

"Principielt finder Danmarks Fiskeriforening, at det er uacceptabelt at lovgive med tilbagevirkende kraft og derfor opfordrer Danmarks Fiskeriforening til at skattevæsenet søger de nødvendige individuelle løsninger for de der har disponeret anderledes, hvis der bliver behov for dette".

Praksis før ny lovgivning

Skatteministeriets Peter Bak anfører i skrivelse af 26. oktober 2005, at der opstod usikkerhed på baggrund af "en praksis for sukkerkvoter, som i øvrigt også er omtalt i bemærkningerne til L 229".

Ligeledes anfører Peter Bak, at Skatteministeriets udmelding af 14. november 2002 kom, før den nye lovgivning, hvori Skatteministeriets opfattelse er den, at køber ville kunne afskrive efter Afskrivningslovens § 40.

Denne opfattelse er ikke i overensstemmelse med gældende praksis og den praksis der blev udmyntet efter Skatteministeriets udmelding af 14. november 2002. Her skal blot nævnes

Landsskatteretten TfS 2001.806

Den 5. juli 2001 afsagde Landsskatteretten kendelse i en sag vedrørende modtagelse af et vederlag for opgivelse af retten til dyrkning af sukkerroer.

Landsskatteretten fandt, at der var tale om et vederlag som var ydet som kompensation for indtægtstab i en uvis årrække, således at modtaget vederlag var omfattet af Statsskattelovens § 5 a, som vedrørende tab af indtægtskilde.

Landsskatteretten TfS 2003.871

Den 29. august 2003 afsagde Landsskatteretten kendelse i en sag vedrørende udgift til kompensation til køb af sukkerkvote.

Landsskatteretten fandt, at anskaffessummen måtte anses for vederlag for anskaffelse af en indkomstkilde i en uvis årrække, hvorved udgiften falder uden for Statsskattelovens driftsomkostningsbegreb. Endvidere fandt Landsskatteretten, at dyrkningsretten til sukkerroer ikke kunne anses for en rettighed ifølge en udbytte-, forpagtnings- eller lejekontrakt, jfr. Afskrivningslovens § 40, stk. 2, hvorved der heller ikke kunne afskrives på den tilkøbte dyrkningsret.

Landsskatteretten TfS 2003.513

Den 30. april 2003 afsagde Landsskatteretten kendelse i en sag vedrørende reducere af anskaffelsessummen ved salg af dyrkningsretten til sukeroer.

Landsskatteretten fandt, at der ikke var hjemmel til at reducere anskaffelsessummen med vederlag for salg af dyrkningsretten til sukeroer ved opgørelsen af fortjenesten i forbindelse med salg af en landbrugsejendom.

Konklusionen på gældende praksis er den, at afståelse af kvoterettigheder kan anses som kompensation for indtægtstab i en uvis årrække. Tilsvarende være betaling for et sådant formuegode, hvorved afståelse er omfattet af Statsskattelovens § 5 a, og anskaffelse er betaling for retten til fremtidig levering af fisk – det vil sige for at sikre indkomst i en uvis årrække, hvorved udgiften ligger uden for driftsomkostningsbegrebet i Statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

Havde køber af sildekvoter været i tvivl om denne retstilstand, kunne der jo have været indhentet en bindende forhåndsbesked/ligningssvar.

Markedspris for sildekvoter

Køber og sælger vil generelt have modsat rettede interesser ved fastsættelse af prisen for sildekvoter. I foråret 2003 var markedsprisen for sildekvoter mellem kr. 5,- og 6,- pr. kg.

I dag er prisen mellem kr. 10,- og 12,- pr. kg.

Ny lovgivning i maj 2004, hvor købers mulighed for at afskrive på erhvervede rettigheder, har givet spillet ind på den nu fastsatte markedspris.

Restskat og rentetilleg

De 3 tilstedeværende fiskeskippere har hver især solgt sildekvoter i foråret 2003 for mellem kr. 5,- og 6,- pr. kg.

Hver især en indtægt på omkring kr. 1½ mio. vil naturligvis udløse en ganske stor restskat og hertil kommer en betydelig rentetilskrivning, som også er af en betydelig størrelse.

Når man rammes af lovgivning med tilbagevirkende kraft, så har man jo ikke indbetalt frivillig restskat.

Afslutning

Praksis kan som bekendt alene ændres ved lov.

Der var ingen usikkerhed om praksis, men den var måske uhensigtsmæssig. Derfor kunne denne lovændring været gennemført på en mere behørig vis med branchehøring og med fremadrettet effekt.

De som havde disponeret skulle ikke straffes med lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Der er både en køber som en sælger, som gerne skal behandles anstændigt.

Tak fordi I lyttede.

Finn Brogaard

I forbindelse med vedtagelsen af beskatning af sildekvoter afskrivningslovens § 40 B (L-229), er det vores opfattelse, at grundlovens § 41, stk. 2 ikke blev overholdt.

Grundlovens § 41:

Stk. 1. Ethvert medlem af Folketinget er berettiget til at fremsætte forslag til love og andre beslutninger.

Stk. 2. Et lovforslag kan ikke endeligt vedtages, forinden det tre gange har været behandlet i Folketinget.

Stk. 3. To femtedele af Folketingets medlemmer kan over for formanden begære, at tredje behandling tidligst finder sted tolv søgnedage efter forslaget vedtagelse ved anden behandling. Begæringen skal være skriftlig og underskrevet af de deltagende medlemmer. Udsættelse kan dog ikke finde sted for så vidt angår forslag til finanslove, tillægsbevillingslove, midlertidige bevillingslove, statslånslove, love om meddelelse af indfødsret, love om ekspropriation, love om indirekte skatter samt i påtrængende tilfælde forslag til love, hvis ikrafttræden ikke kan udsættes af hensyn til lovens formål.

Stk. 4. Ved nyvalg og ved folketingsårets udgang bortfalder alle forslag til love og andre beslutninger, der ikke forinden er endeligt vedtaget.

Vedtagelsen af L-229.

Lovforslag L-229 blev fremsat den 14. april 2004 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand), med følgende ordlyd:

Forslag nr. L 229

til

Lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl

(Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug)

§ 1

I lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 973 af 22. november 2002, foretages følgende ændring:

1. Efter § 40 indsættes:

"§ 40 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan anskaffessummen til erhvervelse af en kvote omfattet af lov om CO₂-kvoter eller en andel af denne kvote fradrages med den forholdsmæssige andel i det indkomstår, hvori kvoten eller andelen af kvoten er anvendt i produktionen.

Stk. 2. Fortjeneste eller tab ved salg eller udløb af en kvote som nævnt i stk. 1 medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori en CO2-kvote eller en andel af denne sælges eller udløber uden at være anvendt i produktionen. Fortjeneste eller tab opgøres som forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsessummen.

Stk. 3. Anskaffelsessummen som nævnt i stk. 1 og 2 sættes til nul for en kvote, der er tildelt vederlagsfrit efter lov om CO2-kvoter. Anskaffelsessummen for en købt CO2-kvote sættes til købsprisen. Anskaffelsessummen for en andel af en købt CO2-kvote sættes til købsprisen for hele kvoten med fradrag af eventuelt forbrug af andel som nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Afståelsessummen sættes til nul for en CO2-kvote eller en andel af denne, der er anvendt i produktionen. Afståelsessummen for en CO2-kvote eller en andel af denne, der udløber uden at være anvendt i produktionen, sættes ligeledes til nul.

Stk. 5. Hvis en skattepligtig ejer CO2-kvoter med samme rettigheder, men erhvervet på forskellige tidspunkter, anses de først erhvervede kvoter for de først afståede."

§ 2

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 17. september 2002, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1163 af 19. december 2003, foretages følgende ændring:

1. Efter § 7 X indsættes:

"§ 7 Y. Værdien af en kvote tildelt vederlagsfrit efter reglerne i lov om CO2-kvoter medregnes ikke ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst."

§ 3

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 643 af 27. august 1998, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 393 af 6. juni 2002, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 9 indsættes:

"§ 9 a. Der ydes fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, nr. 1-7 og 9-13, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO2, jf. § 9 i lov om CO2-kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 5-8 i lov om CO2-kvoter, bortset fra produktionsenheder omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO2-kvoter, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Der ydes ikke tilbagebetaling af afgift af varme og afgiftspligtige varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af ikke tilbagebetalingsberettiget afgift af energiforbrug nævnt i 1. pkt. sker efter reglerne i § 11 i lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v., § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas og § 11 i lov om afgift af elektricitet.

Stk. 3. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 og andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Den andel, der kan henregnes under stk. 1, opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde, der anvendes til formål omfattet af stk. 1 og på den anden side den samlede mængde fremstillet på fællesanlægget. Den resterende mængde brændsel m.v. henregnes til andre anvendelser i virksomheden. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90 °C eller anlæg, hvor mindst 90 pct. af det tilbagebetalingsberettigede forbrug vedrører anvendelser omfattet af stk. 1, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen til andre anvendelser i virksomheden indirekte efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til andre anvendelser direkte. Den direkte opgjorte mængde energi, der skal henføres til andre anvendelser i virksomheden opgøres som den mængde energi, der forbruges til andre anvendelser, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til stk. 1. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

Stk. 4. Reglerne i § 9, stk. 4-8, 17 og 18 finder tilsvarende anvendelse for stk. 1-3.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse og indberetning af det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug efter stk. 1."

2. I § 10, stk. 5, indsættes efter "§ 9": "og § 9 a".

3. I § 13, stk. 3, indsættes efter "§ 9": ", § 9 a"

4. I § 17 a, stk. 1, nr. 2, indsættes efter "§§ 7-9": "og § 9 a".

§ 4

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 688 af 17. september 1998, som senest ændret ved § 5 i lov nr. 393 af 6. juni 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 33, stk. 1, 1. pkt. indsættes efter "1. april 1995": ", eller som har tilladelse til udledning af CO₂ efter § 9 i lov om CO₂-kvoter".

2. I § 33, stk. 3, 1. pkt. indsættes efter "stort energiforbrug": ", eller som har tilladelse til udledning af CO₂ efter § 9 i lov om CO₂-kvoter".

3. I § 33, stk. 7, 1. pkt. indsættes efter "(aftaler om energieffektiviseringer)": ", eller som har tilladelse til udledning af CO₂ efter § 9 i lov om CO₂-kvoter".

§ 5

Stk. 1. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttrædelse.

Stk. 2. Loven har virkning fra 1. januar 2005.

Vores bemærkninger

Det er her værd, at lægge mærke til at loven har virkning fra 1. januar 2005 og at lovforslaget kun omfattede den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug

Fremsættelse - Ændring af flere skatte- og afgiftslove 14. april 2004:

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl (Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug).

(Lovforslag nr. L 229).

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med økonomi- og erhvervsministerens forslag til lov om CO₂-kvoter.

Formålet med lovforslaget er at indføre regler om den skattemæssige behandling af kvoter, der er omfattet af forslaget til lov om CO₂-kvoter, som implementerer Europaparlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgas-emissioner i Fællesskabet. Endvidere tilpasses CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug.

Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer i den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter:

1. Skattefrihed for værdien af en gratis tildelt CO₂-kvote.
2. Fradragsret for udgift til køb af en CO₂-kvote i takt med, at kvoten anvendes. Fradraget gives for det indkomstår, hvori kvoten eller en andel heraf er anvendt i produktionen.
3. Beskatning af fortjeneste og fradrag for tab på en CO₂-kvote, der sælges eller udløber.
4. Ingen fradragsret ved anvendelse af gratis tildelte kvoter, men punkt 3 ovenfor gælder også for sådanne kvoter.

Desuden foreslås, at CO₂-afgiften for det kvoteregulerede brændselsforbrug i industrien tilbagebetales fuldt ud.

CO₂-afgiften af varmemeforbruget til procesformål i de kvoteomfattede virksomheder tilbagebetales, uanset om varmen er købt fra nettet eller produceret på virksomhedens eget anlæg.

For overskudsvarme, som leveres til varmenettet, gælder de almindelige regler om beregning af afgift af overskudsvarme, uændret.

Varmeproduktion til de kollektive forsyningsnet omfattes ikke af tilbagebetaling.

De kvoteomfattede virksomheder vil fortsat skulle betale CO₂-afgift som hidtil af deres energiforbrug til rumvarme og elforbrug. Dette gælder uanset, om den forbrugte elektricitet er produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg eller købt fra det kollektive net.

Der forventes ikke nævneværdige provenumæssige konsekvenser af tilpasningerne af den skattemæssige behandling af kvoter. Provenutabet ved tilbagebetaling af CO₂-afgift af det kvoteomfattede brændselsforbrug i industrien er på ca. 30 mio. kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Betænkning - Ændring af flere skatte- og afgiftslove (26/5 2004)
Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 26. maj 2004

Betænkning

over

Forslag nr. L 229 til lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl

(Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug)

[af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)]

1. Ændringsforslag

Skatteministeren har stillet 4 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 14. april 2004 og var til **1. behandling den 22. april 2004.**

Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Skatteudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 4 møder.

Sammenhæng med andre lovforslag

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med lovforslag nr. L 216 om CO₂-kvoter. Lovforslag nr. L 216 har været behandlet i Det Enerkipolitiske Udvalg.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og skatteministeren sendte den 4. marts 2004 dette udkast til udvalget, jf. alm. del - bilag 313. Den 16. april 2004 sendte skatteministeren de indkomne høringssvar samt et notat herom til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra:

AgroFerm A/S,
BDO Skat og
Landbrugsraadet.

Deputationer

Endvidere har Landbrugsraadet mundtligt over for udvalget redegjort for deres holdning til lovforslaget.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et mindretal i udvalget (V og KF) indstiller lovforslaget til vedtagelse med de stillede ændringsforslag.

Et andet mindretal i udvalget (S og RV) vil stemme hverken for eller imod lovforslaget og de stillede ændringsforslag.

Et tredje mindretal i udvalget (DF) vil redegøre for sin stillingtagen til lovforslaget ved 2. behandling. Dette mindretal vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Et fjerde mindretal i udvalget (SF og KD) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling og vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Et femte mindretal i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling. Dette mindretal vil stemme imod de stillede ændringsforslag.

Enhedslistens medlem af udvalget bemærker, at Enhedslisten er imod den afgiftslettelse, der er indeholdt i dette lovforslag, og er i det hele taget imod hele konstruktionen med CO₂-kvoter, der kan købes og sælges og trækkes fra i skat. Enhedslisten er imod, at der midt i lovbehandlingen bliver indføjet en helt ny bestemmelse om sildekvoter, der mildt sagt ikke har noget med CO₂-kvoter at gøre.

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen. (Udeladt her). Der gøres opmærksom på, at et flertal eller et mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemning i Folketingssalen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af skatteministeren, tiltrådt af et mindretal (V, DF og KF):

Til titlen

1) I undertitlen indsættes efter "CO₂-kvoter": "**og sildekvoter**".
[Konsekvens af ændringsforslag nr. 2-4]

Til § 1

2) I nr. 1 indsættes efter den foreslåede § 40 A:

"§ 40 B. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan anskaffelsestsummen til erhvervelse af en sildekvote eller en andel af denne kvote fra og med det indkomstår, hvori der er indgået aftale om overdragelsen (aftaleåret), afskrives med anskaffelsestsummen med indtil 1/7 årligt.

Stk. 2. Ved erhvervelse af en kvote eller en andel af en kvote omfattet af stk. 1, hvor kvotens eller kvoteandelens varighed på aftaletidspunktet er mindre end 7 år, erstattes den sats, der er nævnt i stk. 1, med en sats, der svarer til, at anskaffelsestsummen afskrives med lige store årlige beløb over den periode, som kvoten eller kvoteandelen gælder for, regnet fra og med aftaleåret.

Stk. 3. Fortjeneste eller tab ved salg eller udløb af en kvote eller en kvoteandel omfattet af stk. 1 eller 2 medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori kvoten eller kvoteandelen sælges eller udløber. Fortjeneste eller tab opgøres som forskellen mellem afståelsestsummen og den nedskrevne værdi. Sidstnævnte værdi opgøres som anskaffelsestsummen med fradrag af samtlige foretagne afskrivninger, herunder forlodsafskrivninger.

Stk. 4. Anskaffelsestsummen som nævnt i stk. 1-3 sættes til nul for en kvote eller kvoteandel, der er tildelt vederlagsfrit.

Stk. 5. Afståelsestsummen som nævnt i stk. 3 sættes til nul for en kvote eller kvoteandel, der er udløbet.

Stk. 6. Hvis en skattepligtig ejer kvoter eller kvoteandele omfattet af stk. 1-5 med samme rettigheder, men erhvervet på forskellige tidspunkter, anses de først erhvervede kvoter eller kvoteandele for de først afståede."

[Afskrivning og beskatning ved salg af sildekvoter]

Til § 2

3) I nr. 1 indsættes i den foreslåede § 7 Y efter "CO2-kvoter": "og værdien af en vederlagsfrit tildelt sildekvote eller af en andel heraf".

[Skattefrihed ved tildeling af sildekvote]

Til § 5

4) Som stk. 3 indsættes: "Stk. 3. Afskrivningslovens § 40 B, jf. § 1, nr. 1, har dog virkning fra 1. januar 2003. Tilsvarende har ligningslovens § 7 Y, jf. § 2, nr. 1, virkning fra 1. januar 2003, for så vidt angår værdien af vederlagsfrit tildelte sildekvoter."

[Ikrafttrædelse af regler om sildekvoter]

Vores bemærkninger

Indsættelse af afskrivningslovens § 40 B (sildekvoter) sker efter 1. behandling af lovforslaget om CO2 den. 22. april 2004.

Beskatning af sildekvoter med tilbagevirkende kraft til 1. januar 2003, har således ikke været til 1. behandling i folketinget.

Det skal endvidere henvises til Bilag 2, hvor spørgsmålet vedrørende grundlovens § 41, stk. 2 har været belyst.

Vi skal dog gøre opmærksom på, at det er vigtigt, at notatet og denne konklusion efter vores opfattelse kun berører købers skattemæssige stilling (Ændringsforslagene har til hensigt at sikre fiskerierhvervets berettigede forventning om bl.a. afskrivningsret for køberen af en sildekvote i overensstemmelse med en udmelding fra Skatteministeriet forud for ikrafttrædelsen pr. 1. januar 2003 af ordningen med individuelt overdragelige sildekvoter.) og ikke sælgers skattemæssig stilling (beskatning af salg af kvoter med tilbagevirkende kraft). Spørgsmålet er således, om Folketingets Parlamentariske Afdelings notat evt. ville havde set anderledes ud hvis de skulle havde taget stilling til, grundlovens § 41, stk. 2 contra tilbagevirkende kraft sammenholdt med problemstillingen til ugunst for borgerne (de sælgende fiskere beskatning af afståelse af kvoter som ellers ville havde været skattefrie).

Folketingets Parlamentariske Afdelings notat om ændringsforslag til L 229 i relation til grundlovens § 41, stk. 2 af 28. maj 2004.

Notatet er optrykt efter ønske fra Enhedslisten. Sammenfatning:

Notatet beskriver det såkaldte identitetskrav i relation til fire ændringsforslag fra skatteministeren til lovforslag nr. L 229 om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl (Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug). Notatet indeholder en beskrivelse af baggrunden for notatets udarbejdelse og en generel beskrivelse af identitetskravet. Herefter beskrives identitetskravet i forhold til de ændringsforslag, som skatteministeren ønsker stillet i Skatteudvalgets betænkning over L 229.

Notatet konkluderer, at ændringsforslagene - under hensyn til den relativt lempelige praksis, som Folketinget normalt har anlagt ved vurderingen af, om identitetskravet er opfyldt - ikke er så vidtgående, at en eventuel vedtagelse af ændringsforslagene må anses som grundlovsstridig, jf. grundlovens krav om tre behandlinger i Folketinget. Det er imidlertid Lovsekretariatets vurdering, at det ville have været mest korrekt - ud fra de væsentlige hensyn, der danner baggrund for de senere års ønsker om en forbedring af lovkvaliteten - at gennemføre ændringsforslagene som et selvstændigt lovforslag med tre behandlinger.

Indledning

L 229 om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl (Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug) skal ifølge forslaget ses i sammenhæng med det fremsatte lovforslag om CO₂-kvoter (L 216), der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusemissioner i Fællesskabet. Formålet med L 229 er at indføre regler om den skattemæssige behandling af kvoter, der er omfattet af forslaget til lov om CO₂-kvoter. Desuden foreslås en justering af CO₂-afgiften for brændselsforbruget i produktionsprocesser i kvoteregulerende industrianlæg.

Skatteministeren ønsker at stille fire ændringsforslag til L 229, så lovforslaget også vil omfatte afskrivningsmulighed m.v. for sildekvoter. Ændringsforslagene har til hensigt at sikre fiskerierhvervets berettigede forventning om bl.a. afskrivningsret for køberen af en sildekvote i overensstemmelse med en udmelding fra Skatteministeriet forud for ikrafttrædelsen pr. 1. januar 2003 af ordningen med individuelt overdragelige sildekvoter.

Enhedslisten har rejst spørgsmål i Skatteudvalget om manglende identitet mellem de omtalte ændringsforslag og L 229 og har anmodet Lovsekretariatet om et notat, der belyser denne problemstilling.

Generelt om identitetskravet

Ifølge grundlovens § 41, stk. 2, kan et lovforslag ikke vedtages, forinden det tre gange har været 4 behandlet i Folketinget.

Identitetsproblematikken drejer sig om, hvor omfattende ændringer der kan foretages i et lovforslag under dets behandling i Folketinget, uden at den nævnte bestemmelse i grundlovens § 41, stk. 2, kan anses for overtrådt. Man kan sige, at grundlovens § 41, stk. 2, sætter grænser for, i hvilket omfang et lovforslags identitet kan ændres ved ændringsforslag.

Grundlovens § 41, stk. 2, opstiller ikke klare grænser for, hvornår identitetskravet er opfyldt. Besvarelsen af spørgsmålet må bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. Der bør herved lægges vægt på, at alle spørgsmål, der gøres til genstand for lovgivning, sikres en grundig behandling i Folketinget, og at offentligheden (specielt de, der berøres af lovgivningen) bør have mulighed for at påvirke lovgivningsprocessen. Den afgørende retningslinje må på den baggrund være, at hovedsubstansen i en af Folketinget vedtagne lov faktisk er blevet undergivet tre behandlinger. Således må ændringsforslaget i hvert fald vedrøre samme emne som lovforslaget, dvs. at ændringsforslaget skal have indholdsmæssig sammenhæng med lovforslaget.

Hvis Folketingets formand anser et ændringsforslag for at være for vidtgående, afgør Tinget, jf. forretningsordenens § 16, stk. 3, om det kan stilles. Afgørelsen træffes efter en indstilling fra Folketingets formand, som forinden har forhandlet spørgsmålet med Udvalget for Forretningsordenen.

Denne procedure forudsætter, at ændringsforslaget ganske klart er i strid med grundloven. Hvis et ændringsforslag derimod ikke klart er i strid med grundloven, men spørgsmålet alligevel rejses, har Udvalget for Forretningsordenen besluttet, at det i første omgang overlades til fagudvalget at beslutte, hvad der videre skal ske, eventuelt på baggrund af et notat fra Folketingets administration. I fagudvalget må tvivlen om foreneligheden med grundloven indgå i udvalgets politiske overvejelser om ændringsforslaget.

En omfattende gennemgang af kriterier, der kan indgå i afgørelsen af, om identitetskravet er opfyldt, og en gennemgang af Folketingets praksis i de senere år er gengivet i et notat fra Lovsekretariatet af 31. marts 2000, der er optrykt som bilag 4 til Udvalget for Forretningsordenens betænkning over B 69 af 3. maj 2000 (Folketingstidende 1999-2000, tillæg B, side 689ff.). Notatet er endvidere optrykt i Håndbog om Folketingsarbejdet side 158-164.

Identitetskravet set i relation til ændringsforslagene til L 229

a. Indholdet af L 229 i hovedtræk

Formålet med lovforslaget er at indføre regler om den skattemæssige behandling af kvoter, der er omfattet af forslaget til lov om CO₂-kvoter. Desuden foreslås en justering af CO₂-afgiften for brændselsforbruget i produktionsprocesser i kvoteregulerende industrianlæg. Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer:

- a) Skattefrihed for værdien af en gratis tildelt CO₂-kvote.
- b) Fradragsret for udgift til køb af en CO₂-kvote i takt med, at kvoten anvendes. Fradraget gives for det indkomstår, hvori kvoten eller en andel heraf er anvendt i produktionen
- c) Beskatning af fortjeneste og fradrag for tab på en CO₂-kvote, der sælges eller udløber.
- d) Ingen fradragsret ved anvendelse af gratis tildelte kvoter, men punkt c ovenfor gælder også for sådanne kvoter.
- e) Tilbagebetaling af CO₂-afgift for brændselsforbruget i produktionsprocesser i kvoteregulerede industrianlæg.

b. Hovedindholdet af de ændringsforslag, som skatteministeren har ønsket at stille til L 229

Skatteministeren ønsker at stille fire ændringsforslag til L 229, som indebærer, at lovforslaget også vil omfatte afskrivningsmulighed m.v. for sildekvoter. Ændringsforslagene har til hensigt at sikre fiskerierhvervets berettigede forventning om bl.a. afskrivningsret for køberen af en sildekvote i overensstemmelse med en udmelding fra Skatteministeriet forud for ikrafttrædelsen pr. 1. januar 2003 af ordningen med individuelt overdragelige sildekvoter.

Ændringsforslagene skal således afhjælpe den usikkerhed om den skattemæssige behandling af sildekvoter, som er omtalt i lovforslagets bemærkninger under omtalen af sildekvoter som et eksempel på kvoteordninger, der ligesom CO₂-kvoter har til formål at fordele en fælles ressource.

Skatteministerens ændringsforslag til L 229 indebærer en ændring af undertitlen, hvor der tilføjes ordene »og sildekvoter«, så undertitlen fremover vil lyde som følger: »Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og sildekvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug«. Endvidere indsættes en ny § 40 B med regler for afskrivning af anskaffessummen til erhvervelse af sildekvoter m.v.

c) Kriterier ved afgørelsen af spørgsmålet om identitet Af de kriterier, som er opregnet i det under II nævnte notat, og som kan anses som særligt relevante at inddrage i den konkrete sag, kan nævnes, at:

(kriterier, der taler for identitet)

- Ændringsforslagene berører samme hovedlov (afskrivningsloven) og samme kapitel af afskrivningsloven som lovforslaget,
- Ændringsforslagene etablerer skatteteknisk en afskrivningsordning, der på nogle punkter ligner den foreslåede ordning for CO₂-kvoter,
- L 229 indeholder i bemærkningerne en omtale af bl.a. sildekvoter og den problematik, som ændringsforslagene har til formål at rette op på (usikkerhed om den skattemæssige afskrivning af sildekvoter).

(kriterier, der taler imod identitet)

- L 229 er ifølge bemærkningerne et følgeforslag til L 210 om CO2-kvoter, der ikke indebærer en regulering af andre former for kvoter,
- Ændringsforslagene vil berøre en helt anden erhvervsgruppe (fiskeriet),
- Omtalen af sildekvoter i bemærkningerne til L 229 var en del af en eksemplificering (som også omhandlede mælke- og sukkerkvoter), der havde til formål at belyse den administrative praksis, der knytter sig til den skattemæssige behandling af kvoter generelt.

Rent lovkvalitetsmæssigt skal det endelig bemærkes, at den foretagne høring forud for lovforslagets fremsættelse i sagens natur ikke har omfattet fiskerierhvervet, ligesom fiskerierhvervet heller ikke er blevet hørt om ændringsforslagene og derfor ikke har haft mulighed for at fremkomme med bemærkninger hertil.

Som det ses, er de nævnte kriterier ikke entydige, ligesom det er vigtigt at holde sig for øje, at ikke alle de nævnte kriterier indgår med samme vægt i den samlede afvejning af, om identitetskravet er opfyldt. Den afgørende retningslinje må som nævnt ovenfor være, at hovedsubstansen i et af Folketinget vedtaget lovforslag faktisk er blevet undergivet tre behandlinger.

Lovsekretariatets vurdering

Efter Lovsekretariatets opfattelse ligger de omtalte ændringsforslag i den såkaldte gråzone for, hvad der kan siges at være i overensstemmelse med kravet om tre behandlinger i grundlovens § 41, stk. 2. Lovsekretariatet finder imidlertid ikke – under hensyn til den relativt lempelige praksis, som Folketinget normalt har anlagt ved vurderingen af, om identitetskravet er opfyldt – at indholdet af ændringsforslagene er så vidtgående, at en eventuel vedtagelse af ændringsforslagene klart må anses som grundlovsstridig, jf. grundlovens krav om tre behandlinger i Folketinget.

Det er imidlertid Lovsekretariatets vurdering, at det ville have været mest korrekt - ud fra de væsentlige hensyn, der danner baggrund for de senere års ønsker om en forbedring af lovkvaliteten – at gennemføre ændringsforslagene som et selvstændigt lovforslag med tre behandlinger og ikke som ændringsforslag. Lovsekretariatet lægger herved særlig vægt på, at ændringsforslagene emnemæssigt adskiller sig noget fra lovforslagets formål og område (indførelse af regler om den skattemæssige behandling af CO2-kvoter og sammenhæng med L 216 om CO2-kvoter, der gennemfører et direktiv fra Europa-Parlamentets og Rådet) og endvidere vedrører en helt ny erhvervsgruppe, der ikke har haft lejlighed til at fremkomme med bemærkninger hverken til lovforslaget eller ændringsforslagene.

Peter Bak
Skatteministeriet

Deres ref.:

Journal nr.: B-13

8. september 2004.

Forslag til Lov om ændring af afskrivningsloven, ejendomsavancebeskatningsloven, ligningsloven og personskatteloven (Omsættelige kvoter og betalingsrettigheder)

Indledning

Før sommerferien vedtog Folketinget regler for den skattemæssige behandling af sildekvoter (og CO₂-kvoter). Reglerne får virkning fra 1. januar 2003 og har dermed tilbagevirkende kraft. Principielt finder Danmarks Fiskeriforening, at det er uacceptabelt at lovgive med tilbagevirkende kraft og derfor opfordrer Danmarks Fiskeriforening til at skattevæsenet søger de nødvendige individuelle løsninger for de der har disponeret anderledes, hvis der bliver behov for dette. Desuden må det være et krav, at der ikke opkræves rente i forbindelse med en evt. efterbetaling af skat, som skyldes de nye regler for den skattemæssige behandling af sildekvoter.

Skattevæsenet har nu udarbejdet et forslag om beskatning af kvoter generelt. Danmarks Fiskeriforening finder det positivt, hvis der kan skabes klare regler for beskatning af fiskekvoter, men har en række bemærkninger til det fremsendte forslag.

Beskatning af kvoter

Beskatning af værdien af fiskerkvoter vil efter forslaget især blive reguleret efter reglerne i afskrivningslovens § 40B. Som loven er udformet vil både kvoter baseret på individuel omsættelighed og kvoter som alene kan omsættes sammen med et andet aktiv være omfattet. Det betyder, at den skattemæssige behandling efter loven vil være ens uanset om der er tale om IOK (sild) eller IK (makrel). Loven regulerer i princippet også andre tilsvarende kvoter som evt. besluttet i fremtiden.

Afskrivningsperioden

Danmarks Fiskeriforening finder det ubegrundet at afskrivningsperioden for kvoter er forskellig fra fartøjets afskrivningsperiode. Et fiskefartøj kan efter reglerne afskrives med 25 % af saldo værdien pr. år. Det er vigtigt at reglerne ikke bliver unødigt komplicerede, og derfor anbefaler Danmarks Fiskeriforening, at alle kvoter i fremtiden, ligesom fartøjet, afskrives efter saldometoden.

Afskrivningsmetode

Danmarks Fiskeriforening har forstået at kvoterne skal afskrives efter FIFO-princippet. Det kan give nogle uheldige likviditetsmæssige konsekvenser. Der er efter foreningens opfattelse en væsentlig

risiko for at aktivere en utilsigtet skattepligt fra den vederlagsfri kvotetildeling i forbindelse med videresalg og/eller sammenlægning af kvote.

Danmarks Fiskeriforening er af den opfattelse, at problemet kan løses med en fælles saldoafskrivning for alle kvoter.

Opdeling af aktivet.

For kvoter baseret på IK (knyttet til et aktiv) foreslås en opdeling i hhv. kvote og fartøj, men forslaget giver ingen anvisning på, hvordan aktivet opdeles. Hvad er prisen for fartøjet (stål/træ)? Hvad er prisen for IK (Makrel)? Som udgangspunkt finder Danmarks Fiskeriforening ikke at det er nødvendigt at foretage en opdeling. Den nuværende praksis opererer ikke med en opdeling og Danmarks Fiskeriforening har svært ved at se begrundelsen for at indføre en sådan.

Hvis myndighederne alligevel ønsker at indføre en opdeling af fartøj og kvote, så foreslår Danmarks Fiskeriforening, at det følges op af en fælles saldoafskrivning. Det vil både gøre reglerne lettere at forstå samt hindre at opdelingen af kvote/fartøj primært tilrettelægges efter hvordan afskrivningsreglerne passer bedst.

Afslutning

Danmarks Fiskeriforening finder det positivt at der etableres regler for beskatning af fiskekvoter. Det skal dog fremhæves, det er vigtigt fra start at få etableret et ukompliceret og gennemskueligt regelsæt. Derfor lægger Danmarks Fiskeriforening stor vægt på at reglerne for beskatning af kvoter etableres med udgangspunkt i den nuværende saldoafskrivning for fiskefartøjer. Derved undgås at problemer med forskellige afskrivningsperioder, ligesom problemet med anvendelse af FIFO-princippet kan undgås.

Afslutningsvis skal anføres, at uanset det endelige resultat vedr. lovgivning om beskatning af kvoter, forventer Danmarks Fiskeriforening, at lovgivningen etableres med ikrafttræden tidligst 1. januar 2005.

Med venlig hilsen

Ole Lundberg Larsen